AT SECOND VESPERS.

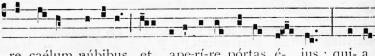
All from the Common of Martyrs except:

V. In patiéntia véstra.

R. Possidébitis ánimas véstras.

lucénti-a ante Dóminum : há-bent pot-e-stá- tem cláude-

re caélum núbibus, et ape-rí-re pórtas é- jus : qui- a

cláves caéli fáctae sunt. Eu o u a e. línguae e-ó-rum Cant. Magnificat. 1. D. — Prayer, Deus, qui beatos. p. 2.

WESTMONASTERIEN.

Concordat cum originali approbato.

In fidem, etc.

Ex Secretaria S. Rituum Congregationis, die 11 Junii 1937.

HENRICUS DANTE, S. R. C. Subst.

IMPRIMATUR. Tornaci, die 18 Junii 1937. J. LECOUVET, Vic. Gen.

Imprimé en Belgique par la Société S. Jean l'Évangéliste, Desclée & Cie, Tournai. - 4400

JULY 9.

SS. JOHN FISHER AND THOMAS MORE, MARTYRS.

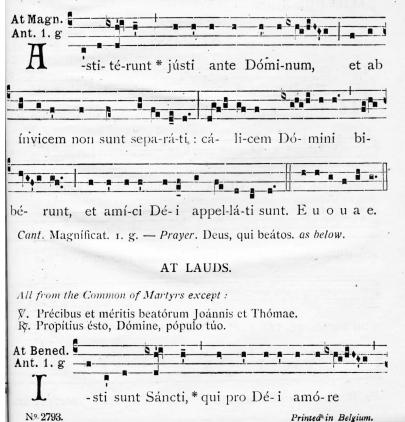
· Double of the first Class.

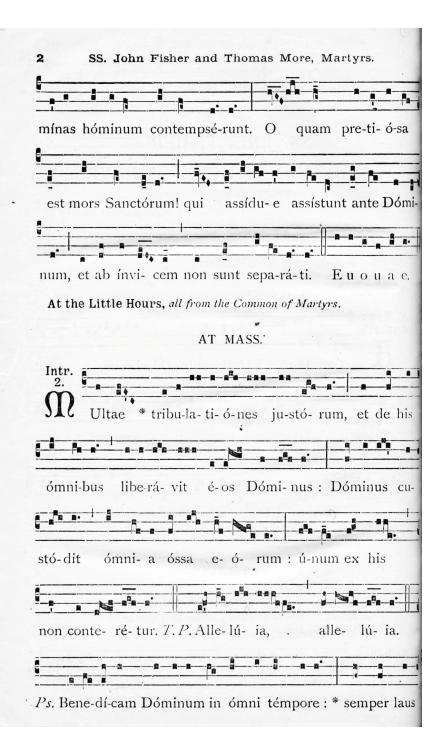
AT FIRST VESPERS.

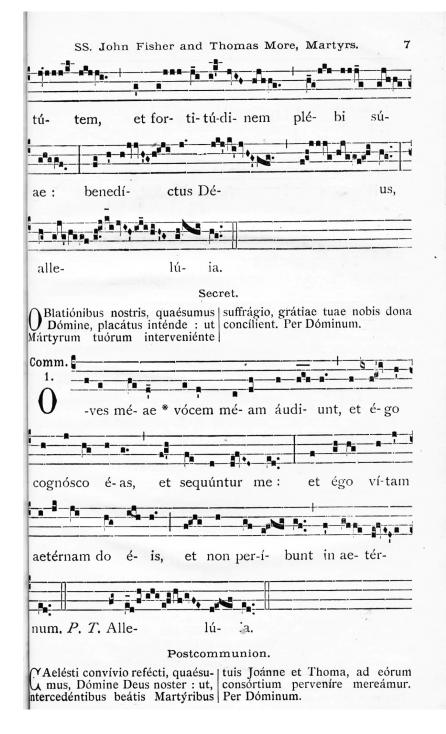
All from the Common of Martyrs except :

V. In patiéntia véstra.

R. Possidébitis ánimas véstras.

In Paschal Time, the Gradual and Tract are omitted. The Alleluia, allelúia. V. Haec est vita aetérna, and then the following:

4 Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. Joann. 10, 23-28.

hibent de me. Sed vos non créditis, lunum sumus.

TN illo témpore : Ambulábat Jesus | quia non estis de óvibus meis. Oves I in templo in pórticu Salomónis. meae vocem meam áudiunt et ego Circumdedérunt ergo eum Judaéi, cognósco eas, et sequúntur me : et et dicébant ei : Quousque animam ego vitam aetérnam do eis, et non nostram tollis? Si tu es Christus, períbunt in aetérnum, et non rápiet dic nobis palam. Respondit eis Je- eas quisquam de manu mea. Pater sus : Loquor vobis, et non créditis. | meus quod dedit mihi, majus ómni-Opera quae ego fácio in nómine bus est, et nemo potest rápere de Patris mei, haec testimónium pér- manu Patris mei. Ego et Pater

é-jus in ó-re mé- o. Gló-ri- a Pátri. E u o u a e.

Collect.

Eus, qui beátos Mártyres tuos suscitásti : † eórum méritis ac pré-Joannem et Thomam, verae cibus concéde; ut ejúsdem fídei prodei et Románae Ecclésiae princi- fessióne, * unum omnes in Christo átus propugnatóres, inter Anglos efficiámur et simus. Per Dóminum.

Lectio libri Machabaeorum. 2. Mach. Cap. 6, 18-28.

púero óptimae conversatiónis

N diébus illis: Eleázarus, unus de actus; et secundum sanctae et a primóribus scribárum, vir aetáte Deo cónditae legis constitúta, rerovéctus, et vultu decórus, apérto spóndit cito, dicens praemítti se re hians compellebátur carnem velle in inférnum. Non enim aetáti orcínam manducáre. At ille glo- nostrae dignum est, inquit, fíngere, iosissimam mortem magis quam ut multi adolescentium arbitrantes díbilem vitam compléctens, volun- Eleázarum nonaginta annórum árie praeíbat ad supplícium. In- transísse ad vitam alienigenárum, nens autem quemádmodum opor- et ipsi propter meam simulationem, èret accédere, patiénter sústinens, et propter módicum corruptibilis estinávit non admíttere illícita pro- vitae tempus decipiántur; et per hoc ter vitae amórem. Hi autem qui máculam et exsecratiónem meae stábant, iníqua miseratione com- senectúti conquiram. Nam, etsi in nóti, propter antíquam viri amicí-jam, tolléntes eum secréto, rogá-num erípiar, sed manum Omnipoant afférri carnes quibus vesci ei téntis nec vivus nec defúnctus effúcébat, ut simularétur manducásse, giam. Quam ob rem fórtiter vita icut rex imperáverat, de sacrifícii excedéndo, senectúte quidem diárnibus, ut hoc facto a morte libe- gnus apparébo, adolescéntibus auaretur : et propter véterem viri tem exemplum forte relinquam, si micítiam hanc in eo faciébant hu- prompto ánimo ac fórtiter pro grananitátem. At ille cogitáre coepit víssimis ac sanctíssimis légibus hoetátis suae eminéntiam dignam, et nésta morte perfúngar. His dictis, ngénitae nobilitátis canítiem, atque | conféstim ad supplícium trahebátur.

